

MAGIERKA (8) sb f

f (6), m (2) [w funkcji n-pers]

Oba a jasne; teksty nie oznaczają é.

sg N Magierka (1). ◇ G magierki (1). ◇ A magierkę (2) [w tym: -ie (1)]. ◇ I magierką (2). ◇ L magierce (1). ◇ pl A magierki (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVIII w.

Z węg. Magyar ‘Węgier’:

1. Czapka pochodzenia węgierskiego, z grubego miękkiego sukna, z piórem lub pękiem piór (6) : grochu w ftrączkách cztery mágierki/ ná káždy dzień ná czco to zázdy ziađał. *WerGość* 242; zdrowia y maietnofci pozbel zapodniefienie Magierki Krolewfkiey. *PaprUp* G3v; vestem vulgo delią et pileum vulgo magierkie. *ZapMaz II G* 97/284, *II G* 96/266v; *KlonFlis* H4v; *ZbylPrzyg* A4v.

2. [Służąca folwarczna na Spiszu: Magierz, magierka [otrzymują] – mc. 4 cum toto; pasterz bydła, pasterz świni – per mc. 1/24 cum toto *LustrKrak* I 148, 180.]

3. n-pers (2) : Item powyedział yłch zmagyerką wkrakowfkyey ftronye kradall *LibMal* 1545/98v, 1543/75v.

ZZa